

KOKAVSKÉ AKTUALITY

Vydané dňa: 6. 10. 2017

VYDÁVA: Obecný úrad Liptovská Kokava
ROČNÍK: XIX.

ČÍSLO: 3
JÚL - AUGUST - SEPTEMBER 2017

V tomto čísle nájdete:

- Z činnosti OcÚ a z rokovania OZ
- Roľnícke družstvo
- Urbariát
- Školské okienko
- DHZ
- ZO SZBP
- Oslavy 73. výročia SNP
- Jubilanti
- Niečo pre gazdinky
- Oznamy
- Zo zákulisia života ľudí v Liptovskej Kokave
- Športová rubrika

• Z osláv 73. výročia SNP na Podbanskom

Z činnosti obecného úradu a z rokovania obecného zastupiteľstva

Apríl - Máj - Jún

- vyhlásenie volieb hlavného kontrolóra obce v zmysle § 18a ods. 2 Zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov
- schválenie zámeru predaja geotermálneho vrtu a k nemu prislúchajúcich pozemkov formou obchodnej verejnej súťaže (zverejnenie zámeru v regionálnej tlači, na webovej stránke obce a v informačnej tabuli obecného úradu)
- schválenie predaja pozemku parc.č. KN-C 207/17 o výmere 1755 m² pni Dane Koniarovej, rod. Šuňavcovej v lokalite Jelšinka
- voľby hlavného kontrolóra obce, za ktorého bol zvolený Ing. Jaroslav Lehotský
- schválenie podmienok a vyhlásenie obchodnej verejnej súťaže na predaj geotermálneho vrtu ZGL-3 a k nemu prislúchajúcich pozemkov
- vydanie Rozhodnutia Okresného úradu Liptovský Mikuláš na lov medveďa hnedého v intraviláne Obce Liptovská Kokava
- predloženie stanoviska hlavného kontrolóra obce k plneniu rozpočtu obce a k záverečnému účtu obce za rok 2016
- schválenie záverečného účtu Obce Liptovská Kokava s rozpočtovým hospodárením za rok 2016

- schválenie predaja geotermálneho vrtu ZGL-3 a k nemu prislúchajúcich pozemkov spoločnosti Tatranský Permon, a.s., 032 42 Pribylina 1486

Júl - August - September

- rekonštrukcia ústredného vykurovania v kultúrnom dome, na ktorú obci prispelo PSBU Liptovská Kokava
- účasť na súťaži o richtársku palicu v skanzene Pribylina spolu s DHZ Liptovská Kokava
- Memoriál Jaroslava Majera st., ktorý usporiadal Dobrovoľný hasičský zbor Obce Liptovská Kokava v spolupráci s obecným úradom

- vypracovanie projektu "Rekonštrukcia hasičskej zbrojnice" a podanie žiadosti o finančnú dotáciu na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky
- príprava a usporiadanie centrálnych osláv 73. výročia SNP na Podbanskom
- realizácia prác na projekte „Obnova historicko-prírodných objektov pre zachovanie a propagáciu Liptova a Gminy Poronin“ (cykloprístrešok na križovatke za Roľníckym družstvom, osadenie informačných tabulí v katastri našej obce a v Jamníckej doline, oprava turistických chodníkov v Jamníckej doline)

- účasť starostu obce na zasadnutí sekcie ekonomiky pri Rade Združenia miest a obcí Slovenska
- usporiadanie cykloturistickej akcie obce v spolupráci s DHZ, ZŠ s MŠ a Detskou besiedkou pri ECAV a.v. v Liptovskej Kokave

- odborné posúdenie výrubu stromov v areáli ZŠ s MŠ pracovníkom Tatranského národného parku, ktorý odporučil výrub 13 ks smrekov pichľavých z dôvodu napadnutia lykožrútom a ich následným vysychaním

Roľnícke družstvo

Obilniny sme pestovali na výmere 150,5 ha a priemerná úroda bola 48,9 q / ha. Najvyššiu úrodu dosiahla pšenica 53 q/ha, tritikal 51 q/ha, jačmeň 47 q/ha a raž 39 q/ha. Nerovnomerné rozloženie zrážok počas vegetácie obilninám neprekážal a dosiahnutá úroda je vysoká ako v roku 2016 keď dosiahla 50 q/ha.

Po dvoch rokoch sa situácia s mliekom otočila.

V Európe je nedostatok mlieka a následkom toho sa nákupná cena mlieka dostáva na hodnotu zaujímavú pre prvovýrobcov.

Zrealizovali sme plánované zámery a kúpili sme lis na okrúhle balíky a respondery pre dojnice. V minulom roku sme začali a stále pokračujeme s nákupom pozemkov pod novými dielňami a administratívnou budovou.

Ing. Jaroslav Staroň
predseda Roľníckeho družstva

• Kosenie kukurice v lokalite Polomy, foto Dominik Porubän

Urbariát

Vážení podielníci, občania.

Vždy, keď mám napísať príspevok za PSBU L. Kokava do Kokavských aktualít, tak mám hlavybôľ, čo napísať, alebo skôr o čom by to malo byť. Teraz mi k téme dopomohli aj príspevky na istom internetovom diskusnom fóre. Ich autori sa priamo dotkli PSBU L. Kokava. Diskutujúci si okrem toho, že si na našich pozemkoch nazbierali hříbov a autom sa po našich cestách do našich lesov dostali, tiež všimli, ako „devastujeme ťažbou lesy nad Liptovskou Kokavou nad salašom“! Dokonca jeden diskutujúci sa vyjadril, že „úplne by stačilo dodržiavať platné zákony a pozatvárať enviromentálnych zločincov ...“ – tým zrejme myslel náš urbárnikov.

Ja som však rád, že pán diskutujúci okrem toho, že nás považuje za „zločincov“ a treba nás „pozatvárať“ spomenul aj to, že stačí dodržiavať platné zákony. A jeden z takýchto platných zákonov je aj Zákon o lesoch

č. 326/2005 Z. z., ktorým sa aj my – urbárnici – pri svojej činnosti v lese riadime.

Predovšetkým chcem zdôrazniť, že ťažbu, ktorú v našich lesoch v súčasnosti robíme, je v zmysle tohto zákona podľa § 22 ods. 2 písm. c) ťažba „náhodná“, ktorá vznikla v dôsledku pôsobenia škodlivého činiteľa – lykožrúta smrekového. A my máme v zmysle tohto zákona doslova povinnosť urobiť všetky opatrenia na zabránenie nadmerného šírenia škodlivého činiteľa – lykožrúta smrekového. No a jedna z možností, ak nie jediná v súčasnosti, ako mu zabrániť v šírení, je napadnuté stromy čo najskôr vyťažiť a odviezť z lesa preč. Pritom sa nejedná ani o lesy ochranné, alebo dokonca o lesy v 5. stupni ochrany prírody (napr. rezervácia Machy, kde vôbec nič nerobíme a ani nesmieme), ale sa jedná v zmysle Zákona o lesoch o lesy „hospodárske“ kde zákon hovorí, že „Hospodárske lesy sú lesy, ktoré nie sú ochrannými lesmi alebo lesmi osobitného určenia a ktorých účelom je produkcia dreva a ostatných lesných produktov pri súčasnom zabezpečovaní mimoprodukčných funkcií lesov“ (§ 15 ods. 1 Zákona o lesoch).

Teda čo také nezákonné robíme, že nás majú „pozatvárat“? Veď lykožrút je fenomén – teda pohroma celej strednej Európy a jediné, čo môžeme v súčasnosti robiť, je tzv. asanačná ťažba napadnutých stromov. To si vážne myslia títo tzv. pseudoochránári, že ťažíme preto, aby sme získali čo najviac peňazí a ako hovoria – aby sa urbárnici „poriadne nabalili“? Veď keď ťažíme napadnuté smrek, tak je to väčšinou pred dobou ich zrelosti a na 80 % sa jedná už o tzv. sucháre, kde cena na trhu je aj o viac ako o polovicu nižšia ako pri čerstvom dreve z plánovanej – úmyselnej ťažby v zmysle Plánu starostlivosti o les. A dokonca odbyt takejto „suchárovej“ hmoty na Slovensku je doslova mizivý, takže sme vôbec radi, keď „niekto“ za hranicami Slovenska takéto drevo vôbec kúpi! A že vznikajú po sústreďovaní dreva „kol’aje“ hlboké aj pol metra, to neteší ani nás a preto keď takúto ťažbu končíme tak sa snažíme takéto ryhy zahrnúť a to tiež niečo stojí. Paradoxom je, že v takýchto jamách po sústreďovaní dreva sa drží pomerne dlho voda a sú miestom výskytu veľmi vzácných a chránených živočíchov napr. Kunky žltobruchej, Mloka karpatského, ...

Zákon o lesoch tiež hovorí aj o tom, že takúto náhodnú ťažbu sme „povinní“ v záujme ochrany lesa spracovať do šiestich mesiacov (§ 23 ods. 5) a holinu, ktorá po takejto ťažbe vznikne sme povinní zalesniť do dvoch rokov (§ 20 ods. 4). A keď hovoríme o povinnosti zalesňovať, tak fakty v PSBU L. Kokava sú nasledovné:

rok 2015 – 143 000 ks vysadených sadeníc
 rok 2016 – 457 440 ks vysadených sadeníc
 jar 2017 – 267 890 ks vysadených sadeníc
 jeseň 2017 – plán ak bude dobré počasie – 142 000 ks sadeníc

Keď si to zrátame, tak je to za posledné tri roky viac ako 1 000 000 ks vysadených stromčekov. Vedia si páni pseudoochránári vôbec predstaviť, koľko úsilia je za tým?

Treba získať semeno zo stromov, vysiať ho v lesných škôlkach a vypestovať sadenice, tie vyzdvihnúť, dopraviť do porastu a vysadiť. Veď vy dehonestujete nielen prácu nás lesníkov, ale všetkých ľudí, ktorí sa na tejto činnosti podieľajú. A toto všetko treba aj zaplatiť a to nezaplatili oni (ochránári), ale podielníci – vlastníci urbáru, lebo tieto peniaze si nevyplatili, ale dali ich k dispozícii k znovuoobnoveniu lesa. A že sa z výnosov z ťažby aj vyplatia peniaze urbárnikom? Veď je to ich majetok a po naplnení zákonných výdavkov majú na to prirodzené právo!

Dokážem pochopiť aj nezainteresovaných ľudí, ktorých trápi, keď prídu po dlhšom čase do lesa a namiesto stromov nájdú rúbanisko. Nahnevá ich to. Ale stačí sa spýtať zainteresovaných a možno nedorozumenia pomínú.

V 2004 bola obrovská vetrová kalamita v Tatrách. Treba sa na tieto miesta pozrieť a budete vidieť už mladé lesné (rôznorodé) porasty, ktoré sú tam vďaka úsiliu lesníkov v súčinnosti s prírodou. Tieto plochy už zasa plnia svoju funkciu (vodohospodársku, pôdoochrannú, rekreačnú,...). A tak to bude aj u nás. Chce to len čas.

Čo je v súčasnosti ale faktom, tak to je, že okrem lykožrúta naše lesy devastujú aj hordy zberačov lesných plodov a ako vďaka máme od niektorých z nich buď len osočovanie na internetových diskusných fórach, alebo, čo je ešte horšie – odpad po ich „pitnom režime“.

Pre všetkých ochrancov prírody mám ponuku – nech prídu bez nároku na odmenu pomôcť pri obnove lesa, alebo im dáme zadarmo prázdne vrecia na odpad a oni nám ich donesú naplnené odpadkami, ktoré nazbierajú v našich lesoch. No úplne najlepšie je o problémoch diskutovať a nie hneď súdiť bez bližšieho poznania súvislostí.

Dnes mi to príde, že každý, kto vstúpi do lesa, je odborník - lesník a vie čo treba robiť. Len mi nejde do hlavy, prečo takíto „odborníci“, keď sú vážnejšie chorí, sa neliečia sami doma, ale idú k lekárovi?

Ďakujem

Ing. Vladimír Zubček
 predseda PSBU L. Kokava

Školské okienko

O málotriedkach

Málotriedkou zvykneme nazývať školu aspoň s jednou triedou, v ktorej sa spoločne vzdelávajú deti rôznych ročníkov školskej dochádzky. Takéto školy nie sú v našej školskej sieti raritou. Zo štatistík vieme, že v školskom roku 2015/16 bolo na Slovensku 13 223 žiakov, ktorí sa vzdelávali v málotriednych školičkách.

Čo by ste mali vedieť o málotriedkach

Pojem málotriedna škola sa už v legislatíve neuádza, zákon hovorí o neplnoorganizovanej škole ako o jednom z typov základných škôl.

Za neplnoorganizovanú školu rezort školstva považuje základnú školu, ktorá nemá všetky ročníky.

Podľa údajov Centra vedecko-technických informácií máme v súčasnosti na Slovensku 614 málotriedok.

Málotriedky sú súčasťou školských systémov hádam vo všetkých európskych štátoch. Angličania ich volajú „small schools“, Nemci „kleine Grundschule“. Málotriedky, ako ukazujú aj skúsenosti zo zahraničia, majú viac výhod ako nevýhod pre žiakov, rodičov, učiteľov i obce. Aj z hľadiska výsledkov žiakov vo všeobecno-vzdelávacích testoch sa vyrovnajú plnoorganizovaným školám. Vykazujú dobré výsledky pri práci s deťmi s vývojovými poruchami učenia, vytvárajú široké možnosti pre tvorivú pedagogickú prácu a didaktické inovácie, umožňujú dobrú spoluprácu s materskou školou. Vzájomné spolupôsobenie týchto škôl prináša výhody v pedagogickej i ekonomickej oblasti.

Málotriedky majú osobitosť podstatne viac. Nízky počet detí v ročníku znamená, že dieťa je do výučby zapájané neustále. Tu neprejde ani opisovanie na písomke, alebo ulievanie sa. Vo veľkej triede sa žiak tak trochu stratí. Tu nie. Tu sa neschová do poslednej lavice. Prístup k výučbe je v málotriedke predsa len individuálnejší. Aj deti si navzájom pomáhajú. Starší pomáhajú menším, dokonca niekedy aj naopak.

Málotriedka je pre malú obec znakom jej životaschopnosti. Služi ako významný znak jej hospodárskej a sociálnej úspešnosti. „Školička“ upevňuje súdržnosť obce, spája obyvateľov bez ohľadu na vek a postavenie, je nositeľom kultúry v obci.

Materskú školu áno, základnú nie!

Veľmi nás mrzí, že po ukončení MŠ sa zrazu rodič rozhodne vytrhnúť dieťa z tohto kolektívu a umiestniť ho do inej základnej školy. Dieťa cestuje, zabíja čas, nemá okolo seba kamarátov z MŠ, o ktorých sa môže oprieť. Prečo zrazu taký obrat? Prečo im je materská škola dobrá a základná už nie? Ved' aj v našej materskej škole sú deti vekovo rôzne - v jednej triede od troch do šiestich rokov. Myslím, že sú v tom predsudky voči málotriednym školám a strach plynúci z nevedomosti. A či budú

múdrejšie, zručnejšie, lepšie, vyrovnanejšie a silnejšie tie deti, ktoré sa budú vzdelávať v iných školách? Nieкто to má, nieкто nie, niečo je v génoch, iné v prístupe rodičov a v komunite. Pôsobenie učiteľa v málotriedke predpokladá náročnú pedagogickú prácu, prípravu a tvorivosť.

Je v tom aj ekonomika

Štát nadstavil financovanie škôl kompetenciami rozdelenými medzi štát - tzv. prenesené kompetencie a samosprávu - tzv. originálne kompetencie. Samospráva (obec) financuje prostredníctvom podielových daní - originálne kompetencie, ktorými sú materská škola, školský klub detí a školská jedáleň a štát prostredníctvom takzvaného normatívneho financovania financuje cez samosprávu prenesené kompetencie, ktorými je základná škola. Z takto nadstavených pravidiel financovania vyplýva, že peniaze sú školám pridelované na základe normatívu násobeného počtom detí MŠ a žiakov ZŠ. Inými slovami povedané, čím menej detí, tým menej peňazí. Chýbajúce zdroje v materskej i základnej škole následne musí dofinancovať obec zo svojho rozpočtu, ak chce školu udržať. Teda každé rozhodnutie rodiča, že jeho žiak nebude žiakom našej školy, je záťažou pre obecný rozpočet a prínosom pre cudziu školu, ktorú bude navštevovať. Pri klesajúcom počte žiakov školy si možno obec jedného dňa postaví otázku: „Máme ešte na to, aby sme boli schopní školu udržať?“

Na záver:

Tieto odborné postrehy jednoznačne poukazujú na výhody málotriedok. Okrem týchto odborných ukazovateľov, sú tu ešte mnohé iné prednosti, akými sú:

- individuálny prístup a denná možnosť kooperatívneho vyučovania
- žiadne šikanovanie
- urýchlenný proces samostatnosti žiaka
- škola rodinného typu

- talentovaní žiaci si osvojujú učivo vyšších ročníkov a naopak slabší si ho opakujú
- úroveň praktického vyučovania, návštevy prírody
- súdržnosť a vzájomná pomoc žiakov
- výučba anglického jazyka od MŠ a pokračovanie už v 1. ročníku
- možnosť využitia internetu priamo na hodinách, vyučovanie v triede

- ľahký prechod z MŠ do ZŠ – navzájom sa deti a učiteľia poznajú, odpadáva strach z neznámeho, či už učiteľa alebo okolia školy, starší žiaci, hluk školy a samozrejme strata kamarátov priamo v škole
- "Ak obec stratí školu, následne stráca mladé rodiny, starne a pustne. Ak má šťastie, možno ju obsadia chalupári. Ak nie, tak???"

Mgr. Mária Díková

Dobrovoľný hasičský zbor

Milí spoluobčania, kolegovia hasiči.

Dňa 19. augusta 2017 o 9 tej hodine sme si uctili pamiatku Jaroslava Majera st. položením kvetov na jeho hrob a slávnostným sprievodom našou obcou sme na futbalovom ihrisku otvorili druhý ročník Memoriálu Jaroslava Majera st. Pozvanie prijalo veľa vzácných hostí a na štart sa nám prihlásilo 11 súťažných družstiev, ktoré súťažili v požiarnom útoku. V kategórii ženy sa na prvom mieste umiestnilo družstvo z Korne (CA) v kategórii dorast sa na prvom mieste umiestnili naši dorastenci a mužov sme rozdelili na dve kategórie, klasika a šport , kde prvé miesto putovalo do susednej obce Hybe a hlavná cena, putovný pohár ostal tento rok doma, čo som veľmi rád a chlapcom aj touto cestou veľmi pekne ďakujem. Druhý ročník sme uzatvorili ako veľmi vydarenú akciu s bohatou účasťou či už hostí ale hlavne Vás domácich občanov, čo nás veľmi teší.

Dňa 11. augusta 2017 o 11.40 hod nás kontaktovalo operačné stredisko hasičského záchranného zboru v Žiline s požiadavkou na ostrý výjazd k lesnému požiaru do Račkovej doliny. O 12.40 hod sa už naša jednotka nachádzala na mieste udalosti. Keďže sa požiar nachádzal v neprístupnom teréne, kde sa nedalo dostať s technikou, museli zasahujúci členovia vystúpiť do strmého kopca pešo. Približne o 17 tej hodine priletel aj vrtuľník letky MV SR, ktorý pomocou vaku požiar uhasil.

Za náš zbor zasahovali : Juraj Mudroň, Lukáš Porubän, Patrik Margetaj, Erik Majer a Ivan Taragel' s technikou Avia A31.

Tretí štvrt'rok sme uzatvárali v Hybiach, kde sme sa 30. septembra 2017 zúčastnili osláv 90 výročia založenie hasičského zboru v obci. Úvodnú slávnostnú časť som absolvoval spolu s naším pánom starostom a mojou tajomníčkou. Po obede sa už na trať pripravovali naši chlapci odhodlaný získať prvé miesto a doniesť domov Pohár starostu obce Hybe čo sa im nakoniec aj podarilo. Veľké ďakujem a gratulujem chlapci.

Končí sa leto, a aj súťažná časť. Naše družstvo sa zúčastnilo všetkých ligových kôl, ktoré sa konali v našom okrese. Teraz už len čakáme netrpezlivo na vyhodnotenie.

Richard Šopor,
predseda, DHZ Liptovská Kokava

Zo života Základnej organizácie Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov

Základná organizácia v tomto období pracovala veľmi aktívne a to už aj vzhľadom na 73. výročie SNP. Začiatkom júla sme prijali pozvanie od ZO Pribylina a spolu sme sa zúčastnili zájazdu po stopách SNP s cieľom bojovej oblasti DUKLA. Nezabudnuteľný bol výhľad z vysokej vyhlídkovej veže na túto bojovú oblasť. Navštívili sme aj vojenské múzeum a cintorín vo Svidníku a tzv. Údolie smrti.

Nápomocní sme boli našej obci pri organizovaní osláv 73. výročia SNP na Podbanskom. Pred oslavami sme vyčistili pomníky a okolie a postavili sme zrubovú vatru. Ďalej v deň osláv sme položili vence k pomníku pred OÚ a pamätníkom na Podbanskom a kytice na rázcestí Tichej, Kôprovej doliny a pomníku v Tichej – Tábore.

Teší nás, že sme priložili ruku k dielu pre dôstojné zvládnutie osláv na Podbansku. Hreje nás, že si to všimli aj predstavitelia oblastného výboru v Liptovskom Mikuláši, keď zverejnili článok v časopise Bojovník, citujem: „Konštatujem, že tradíciu osláv SNP na Podbanskom založil rodák Liptovskej Kokavy, priamy účastník SNP, Daniel Vrbičan. Tiež vyzdvihujeme, že tento rok bolo obcou Liptovská Kokava zodpovedne pripravené pietne stretnutie na Partizánskej lúke na Podbanskom.“

Emília Fronková
tajomníčka ZO

Oslavy 73. výročia SNP

V zmysle Zmluvy o usporiadaní centrálnych osláv výročia SNP na Podbanskom s Oblastným výborom Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov Liptovský Mikuláš usporiadala naša obec dňa 29. augusta 2017 centrálné oslavy 73. výročia SNP.

Zúčastnili sa na nich zástupcovia 8 hornoliptovských obcí a obce Štrba, zástupcovia miest Liptovský Hrádok, Liptovský Mikuláš a mesta Vysoké Tatry. Na oslavách sa tradične zúčastnili aj zástupcovia Štátnych lesov Tatranského národného parku.

Opäť sme si pripomenuli deň, ktorý je symbolom celonárodného odporu proti fašizmu a jedným z najvýznamnejších dní histórie slovenského národa – 29. august. V tento deň pred 73 rokmi hlas Slobodného slovenského vysielača z Banskej Bystrice volal národ do zbrane proti hitlerovskému fašizmu a jeho prisluhovačom. Začalo sa SNP, ktoré bolo najvýznamnejším revolučným vystúpením Slovákov v doterajšej histórii.

Je potrebné vážiť si históriu. Pripomínať si to, čo nás formovalo, čo utváralo našu podstatu a čo nás dovedlo medzi vyspelé štáty civilizovaného sveta. Stáli sme sa súčasťou európskeho celku, ktorý postavil svoje základy na hodnotách slobody, demokracie a spravodlivosti. Stali sme sa súčasťou európskeho celku, pretože sloboda, demokracia a spravodlivosť sú aj našimi hodnotami. A boli hodnotami mnohých statočných ľudí, ktorí pre slobodu, demokraciu a spravodlivosť žili aj umierali pred nami a ktorým vďačíme za to, že písali naše dejiny statočne a so vztýčenou hlavou. Slovenské národné povstanie dokázalo zmobilizovať desaťtisíce ľudí. Títo ľudia presvedčení o správnosti svojho konania a vedení túžbou po slobode a spravodlivosti čelili nielen početnejšej, ale aj skúsenejšej nemeckej armáde.

Slovenské národné povstanie nebolo v živote našich národov náhodným činom a nebolo ani živelným výbuchom. Jeho výsledky jasne dokazujú, že bolo uvedomelým, programovo pripraveným a organizovaným vystúpením, ktoré malo vyhranený cieľ. Slovenský národ prejavil svoj morálny kredit, keď so zbraňou v

ruke bránil právo na slobodný život pre ľudí bez ohľadu na národnosť, etnickú príslušnosť, rasu, náboženstvo, že sa dokázal postaviť proti nepriateľovi, ktorý mal pocit neporaziteľnosti a ktorý napáchal vo svete toľko zla.

Viac ako 300 účastníkov osláv prišiel pozdraviť aj štátny tajomník Ministerstva vnútra Ing. Rudolf Urbanovič. Po slávnostnom prejave starostu obce Ing. Júliusa Porubána vystúpili aj predsedovia Oblastných výborov Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov z Lipovského Mikuláša a Popradu páni Ing. Norbert Adamc PhD. a Ing. Michal Kopko.

Oslavy boli spestrené pesničkami kokavských žien pod vedením Mgr. Janky Záborskej s ľudovou hudbou Matúša Záborského, kultúrnym programom našich divadelníkov s ich vedúcim Ing. Jánom Jurčom. Technické zabezpečenie vrátane občerstvenia mal na starosti Dobrovoľný hasičský zbor obce, ktorému pomohli členky JDS Eva Porubánová a Margita Dideková. Členovia domáceho Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov spoluorganizovali oslavy spolu s obecným úradom.

Vedenie obce ďakuje všetkým za pomoc, bez ktorej by nebolo možné usporiadať tak veľkú akciu na vysokej úrovni a s jej dôstojným priebehom.

Anna Droppová,
Eva Slivková
- pracovníčky obecného úradu

Jubilanti

V mesiacoch júl – september 2017 sa dožili významných jubileí títo občania:

65 rokov:

- Elena Bolčišová, č.d. 425
- Ružena Fronková, č.d. 205
- Dušan Ruman, č.d. 304

70 rokov:

- Milan Pozor, č.d. 310
- Soňa Šuňavcová, č.d. 270
- Július Bartoš, č.d. 414
- Jozef Minár, č.d. 210

75 rokov:

- Martin Uličný, č.d. 215
- Vlasta Nudzíková, č.d. 32
- Bohumír Hulan, č.d. 66
- Eva Valientková, č.d. 375

95 rokov:

- Mária Chomová, č.d. 363

Nech sú dni Vášho zrelého veku preteplené vdácnosťou nás všetkých. Nech je vaša jeseň plná plodov, krásna, pokojná a slnečná!

Narodili sa

- Nikola Beľušová, č.d. 96
- Aurel Kňava, č.d. 489

Dnes najšťastnejší spev k nám prilieha, keď pozeráme s pýchou na dieťa, ktoré tu spieva do celého sveta.

Želáme Vám, aby tá Vaša hviezdička, pod ktorou ste sa narodili, bola naozaj šťastná!

Praje obecné zastupiteľstvo.

Opustili nás

- Mária Rajniaková, č.d.54
- Ivan Ruman, č.d.255
- Miloš Oravec, č.d.322
- Adela Bačíková, č.d.89

*Posledný pozdrav tu
šepkáme do ticha ...*

Promócia

*Škola je už minulosťou a Teba láka svet.
Tak využij vedomosť a smelo vykroč vpred.*

- Mgr. Marián Belopotocký
Katólicka univerzita Ružomberok
- Mgr. Vanda Klaučová (rod. Gútová)
Univerzita Pavla Jazefa Šafárika Košice
- Ing. Erik Majzlík
Slovenská technická univerzita Bratislava

Gratulujeme!

R.r.

Niečo pre gazdinky

Zemiakové gule s údeným mäsom

Suroviny:

2,9 kg zemiaky, 650 gr múka, 80 gr vajcia, 500 gr mäso údené, 175gr olej, 200 gr cibuľa, 175 gr krupica, 35 gr soľ

1. V šupke uvarené a ošúpané zemiaky zomelieme, pridáme soľ, vajcia, múku, krupicu a vypracujeme tvrdšie cesto. Rozdelíme ho na rovnaké kúsky, tie naplníme na kocky pokrúpaným údeným mäsom a vkladáme do vriacej osolenej vody. Varíme 15 minút.

2. Uvarené knedle vyberieme, na oleji opražíme na drobno nakrájanú cibuľu, ktorou knedle polejeme.

3. Podávame s dusenou kyslou kapustou.

R.r.

OZNAMY

**Oznamujeme občanom,
že v druhej polovici októbra príde do
obce kominár na čistenie
a revíziu komínov.**

**Kto má záujem, nech to nahlási
na obecný úrad hneď po obdržaní
Kokavských aktualít**

R.r.

Čierna kronika

V kontajneroch na separovaný odpad často nájdeme taký druh odpadu, ktorý tam vôbec nepatrí. Niektorí naši spoluobčania chcú mať za každú cenu doma poriadok a nevedia počkať na pravidelné jarné a jesenné vyloženie veľkokapacitných kontajnerov. Je smutné, že vďaka nim vyzerá naša obec niekedy ako smetisko!

Zo zákulisia života ľudí z Liptovskej Kokavy

Aj v dnešnom čísle sa budeme rozprávať s ľuďmi z Liptovskej Kokavy, ktorí pracujú pre médiá. Minule to boli dvaja páni a dnes to bude mladá sympatická žena a muž - Martina Uličná a Ľubomír Ondráš.

**Martina
Uličná**

- **Martinka, ako dlho ste žili v Liptovskej Kokave? Kedy približne ste sa odsťahovali?**

Z Kokavy som odišla po maturite. Prijali ma na žurnalistiku do Bratislavy a žijem tam už siedmy rok. V Liptovskej Kokave som bývala od svojich troch rokov. Pristáhovali sme sa zo susednej Pribyliny, takže som tam strávila takmer sedemnásť rokov.

- **Kde v súčasnosti žijete? Je niečo, čo Vám z Kokavy chýba?**

Žijem v našom hlavnom meste. Okolie Belej som vymenila za Dunaj a neľutujem, hoci mi chýba dokonalý výhľad na Kriváň a vôňa ihličia, ktorú si vychutnávam po príchode domov najmä na Podbanskom. Konkrétne v dedine mi nič k srdcu špeciálne neprirástlo, ale milujem neďaleké Tatry a mojím najobľúbenejším miestom na Zemi je stále Štrbské pleso.

- **Čo je náplňou Vašej práce? Chceli ste to odjakživa robiť?**

Mala som 11 rokov, keď naši hokejisti vyhrali doteraz jediný titul majstrov sveta. Vtedy som si neželala nič iné, ako byť medzi novinármi, ktorí sa môžu hokejistov čokoľvek spýtať a majú informácie ako prví. Sen sa mi splnil a športovou redaktorkou som sa stala počas prvého ročníka vysokoškolského štúdia. Nepamätám si, že by som v detstve chcela byť niečím iným. Rodičia sa snažili vo mne vzbudiť vášeň pre hudbu, ale sedieť za klavírom som dlho nevydržala. Bola som tvrdohlavá a hovorila som, že je to pre mňa zbytočné, lebo ako športová novinárka to nebudem potrebovať, no oni mi neverili.

- **V čom vidíte pozitíva a v čom negatíva Vašej práce?**

Pozitívom je, že prostredníctvom spravodajstva prinášam informácie. Ráno v rádiu, keď sa ľudia chystajú do práce, cestujú v aute alebo sedia v kancelárii a nemajú čas čítať noviny či správy na internete. V televízii pripravujem do večerného spravodajstva reportáže – to najdôležitejšie, čo sa v daný deň vo svete stalo. Nega-

tívom je, keď musím informovať o nešťastiach, lebo aj to patrí do spravodajstva. Letecké katastrofy, teroristické útoky, bombardovanie sýrskych štvrtí, kde stále žijú nevinní civilisti alebo prírodné katastrofy, ktoré pripravujú ľudí nielen o strechu nad hlavou, ale v mnohých prípadoch aj o život – to naozaj nie je nič príjemné. Aj preto mám najradšej šport, lebo informovanie o úspechoch našich športovcov vo mne vyvoláva pocit hrdosti a obrovskej radosti. Pamätám si, že keď Peter Sagan vyhral prvý titul majstra sveta v Richmonde 27. septembra 2015, plakala som – a práve pre takéto chvíle svoju prácu milujem. Šport prináša silné emócie a novinári sú väčšinou tak isto fanúšikmi, hoci sa musia tváriť objektívne a nestranné. Absolútne najväčším pozitívom je, že vďaka práci som spoznala ľudí, ktorí môj život zmenili a za nich som veľmi vďačná.

- **Inšpirovalo Vás prostredie, odkiaľ pochádzate, nejakým spôsobom niekedy vo Vašej práci?**

Na strednej škole bola mojou triednou profesorkou Katarína Lacová, sestra hokejového brankára Jána Laca. Keďže som už počas strednej školy pracovala v regionálnej televízii v Liptovskom Mikuláši, mala som exkluzívne informácie od triednej a to ma nielen inšpirovalo, ale predovšetkým utvrdilo v tom, že toto je práca, ktorú chcem robiť naďalej. Keďže spravodajstvo nie je až také tvorivé, nemám možnosť využívať inšpiráciu prostredia, v ktorom som vyrastala. Vždy ma však poteší, keď pri zoznámení ten druhý povie: „Vy asi nie ste z Bratislavy, však?“ Neprijala som ten tvrdý západoslovenský prízvuk, nie je to pre mňa prirodzené. Automaticky potom nasleduje druhá otázka: „Ako ste mohli spod Tatier odísť?“ Vtedy sa vždy usmejem a uvedomím si, aká som vďačná za to, kde som sa narodila. Liptov je nádherný a ja tam teraz rada oddychujem.

- **Máte vo svojom živote nejaké krédo, resp. niečo, čo Vás posúva vpred?**

Život je ako jazda na bicykli – aby človek udržal rovnováhu a posúval sa vpred, musí stále šliapať do pedálov. Preto sa aj ja snažím v živote posúvať vpred a neopakovať chyby.

- **Je niečo, čo by ste chceli odkázať Vaším rodákom?**

Že život je práve teraz. Nie včera ani zajtra, ale teraz. Ja sama som sa naučila neodkladať dôležité veci na neskôr. Keď žijete naplno, večer zaspávate s pocitom spokojnosti a tešíte sa na ďalší deň. Ak sa človek nachádza v situácii, ktorá sa mu nepáči, môže ju zmeniť alebo sa s ňou zmieriť – iná možnosť neexistuje. Frflanie nikomu nepomôže a na sľuby politikov sa tiež spoliehať netreba.

Ľubomír Ondráš

Milý pán Ondráš, vieme, že pracujete pre slovenské médiá a my v Kokavských aktualitách práve v našej rubrike „spovedáme“ ľudí, ktorí sú z Kokavy a venujú sa tejto práci. Zistili sme, že aktuálne ste štyria. Dovoľte, aby sme aj Vám položili pár otázok.

• Čo Vás motivovalo k výberu Vášho povolania?

Predovšetkým láska k športu. Od detstva som bol športovým nadšencom, ba možno až fanatikom. Už v puberte som mal prečítaných približne tridsať športových kníh, v televízii som sledoval všetky možné športové prenosy a keďže o internete som vtedy ešte nechyroval, tak som doslova hltal športové články v novinách. V roku 2001 som to skúšal krátko v Televízii Markíza, rozhodujúci však bol konkurz v Slovenskom rozhlase v októbri 2004. Postúpil som do užšieho výberu a odporučili ma do banskobystrického Rádia Regina, čo je regionálny okruh Slovenského rozhlasu. Začiatky boli ťažké a z môjho dnešného pohľadu aj úsmevné, ale napokon som to vydrel (ako to mám vo zvyku aj v športových aktivitách) a od jari 2008 som sa stal najskôr interným redaktorom spravodajstva v Rádiu Regina. Nasledujúce leto som ohlásil prestup do Redakcie športu Slovenskej televízie, kde pôsobím doteraz.

• Bol to dôvod, prečo ste sa odsťahovali z Liptovskej Kokavy?

Áno. V období, keď som sa definitívne rozhodol, že skúsím prácu športového redaktora (rok 2003), som pracoval ako vychovávateľ v ZŠ pre deti s narušenou komunikačnou schopnosťou v Liptovskom Jamníku. Táto práca ma bavila, ale chcel som zažiť vysokoškolský život a popri tom sa pripravovať na interné pôsobenie v médiách, takže som uprednostnil odchod do Banskej Bystrice, kde som študoval a zároveň aj externe pracoval v Rádiu Regina a neskôr v Slovenskej televízii. Myslím si, že som urobil dobré rozhodnutie. Banská Bystrica je doteraz mojim obľúbeným me-

stom, pracovalo sa tam výborne a mal som okolo seba aj dobrých kamarátov a kolegov.

• Kde aktuálne žijete?

Od septembra 2013 som sa presunul z Banskej Bystrice do Bratislavy. Vyzval ma k tomu poverený vedúci redakcie športu Marcel Merčiak a to sa nedalo odmietnuť (smiech). V Bratislave, či už v práci, alebo v meste, je to o väčšom zhone ako v B. Bystrici, ale získal som obrovské skúsenosti a zážitky (napr. na Majstrovstvách sveta som stretol hokejové hviezdy, rozcestoval som sa po Európe a profesionálne zlepšil). Bratislavčanom však rozhodne nie som a tak skoro ani nebudem. Som Stredoslovák, Lipták a Kokavec. Veď aj trvalý pobyt mám stále doma, v milovanej Liptovskej Kokave.

• Je niečo, čo Vám z Kokavy veľmi chýba?

Vždy som si užíval okolitú kokavskú prírodu, napr. les na Vlčej jame, ale aj lokalitu pod Brehom, takže toto mi v Bratislave veeeelmi chýba. Chýba mi aj pohoda z detstva, keď sme s mojím najlepším kamarátom Miškom Nemsilom, ale aj s Maťom a Janom Záborskými hrali počas leta od rána do večera futbal. Kokava, to je pre mňa z veľkej časti práve tento šport. Teraz už viem pomerne objektívne zhodnotiť, akým skvelým trénerom je Jaro Pozor, ktorého som zažil v tíme dospelých a ako obetavo sa nám v žiackom družstve venoval Libor Porubän a v dorasteneckom Dušan Slivka. Týchto pánov futbalistov a trénerov som vždy obdivoval.

Chýbajú mi aj Kokavci. V Bratislave žije mix ľudí z celého Slovenska, každý sa ponáhl'a za povinnosťami, peniazmi. Napr. v športovej redakcii sme dobrý kolektív, ale pre množstvo povinností utužíme vzťahy iba niekoľkokrát do roka. Nevie, možno sa mýlim, ale život na Liptove je predsa len pokojnejší. Aj preto sa do Kokavy veľmi rád vraciam a v priemere tu ročne strávim približne mesiac až mesiac a pol. Často mi chýba aj mama, ktorej vďačím naozaj za veľa, ak nie takmer za všetko. Mňa i sestru dlhé roky vychovávala sama a zvládala to perfektne. Pričom na mňa teda treba dosť trpezlivosti. Našťastie nás občas príde pozrieť do Bratislavy.

• Čo je náplňou Vašej práce?

Moje pracovné povinnosti majú tri podoby: 1. Práca pomocného športového redaktora, ktorý robí video-reportáže zo zahraničného a domáceho športu. Vtedy zásobujem Správy a najmä športovú reláciu Góly, body, sekundy. Napíšem si text, načítam ho na mikrofón, na počítači nastrihám obrázky zo zahraničnej agentúrnej ponuky alebo z priamych prenosov. Niekedy som aj vedúcim vydania, tzn. že som zodpovedný za spomenuté GBS alebo olympijské štúdio počas OH.; 2. Redaktor v teréne. Navštevujem domáce (najmä hokej a futbal) i zahraničné podujatia (hokej, biatlon, futbal, cyklistika či naposledy vodný slalom), z ktorých strihám dlhšie alebo kratšie reportáže do štúdií alebo športového spravodajstva. Tie však

často realizujem na laptopu a posielam prostredníctvom internetu na server do Bratislavy.; 3. Reportér počas priamych prenosov. Posledné roky najmä počas hokejových. Robím "naživo" rozhovory s hráčmi, trénermi, ale aj lekármi. Najmä počas ligových prenosov, ale aj z duelov našej reprezentácie, či z Majstrovstiev sveta v hokeji.

- **Čo si na Vašej práci ceníte?**

Kontakt so športom a športovcami. Čo si však rozhodne necením je stres. Ten však patrí k novinárskej práci (tá je aj o ponáhľaní sa a finišovaní na poslednú chvíľu). Môžem na to frflať, ale ak chcem aj naďalej pracovať v médiách, tak to musím akceptovať. Uvidíme však, čo prinesú najbližšie roky. Už ma to ťahá na Stredné Slovensko (smiech).

- **Máte nejaký odkaz pre Kokavcov?**

Nechcem im odkazovať nejaké múdrosti a poučovať ich. Podľa mňa sú to ľudia na úrovni, obec je z roka na rok krajšia (páči sa napríklad aj môjmu kolegovi, kameramanovi RTVS, ktorého sestra má v Liptovskej Kokave víkendový dom) a počul som aj o rekreačných víziách v lokalite Pod Brehom. Takže mojej obci a jej obyvateľom prajem spokojný život a keďže som veriaci človek, tak aj Božiu pomoc a požehnanie.

Rozhovor pripravila Mgr. Janka Sládeková

Fit okienko – Dnes motivuje Maťo

Leto nám končí a prichádza obdobie jesene, krátkych dní a sychravého počasia. S týmto obdobím akoby niekedy prišla aj nechúť športovať, dni sú kratšie, cítime únavu a možno si myslíme, že nadbytočné kilá zakryje zimná bunda :D. Svoje športové aktivity však nemusíme týmto nadchádzajúcim ročným obdobím obmedziť. Takú motiváciu, akú ste mali v lete – aby ste vyzerali dobre v plavkách, je ľahké si udržať aj v zime. Dôležité sú vaše ciele a góly. A budete sa aj určite lepšie cítiť bez tých zbytočných zimných kíl. Každé ráno si pri káve alebo čaji premyslite svoj deň, čo chcete stihnúť, spraviť. Je to preto, aby vás niečo nezastihlo náhodou a namiesto tréningu alebo zdravého obedu skončíte v Mc Donalde alebo s horalkou v ruke. Ja vám odporúčam ráno si dať 10 min. strečing na celé telo hneď, ako vstanete z postele. Uvidíte, aké zmeny to na vás zanechá počas celého dňa. Cez deň sa snažte jesť ľahko – čerstvá zelenina a kopec ovocia, aby ste mali dost vitamínov v týchto sychravých dňoch. A večer sa snažte zakončiť športom. Pol hodinu si nájde každý, bez ohľadu na prácu a povinnosti. Či už sám, s partnerom, deťmi. Nemusí to byť fitko, dajte si doma brušáky, drepy, kliky po 10 dookola až kým neuplynú 20 min. alebo si choďte zahrať squash, možností je veľa. A uvidíte, že za chvíľku si z toho vypestujete zvyk, bez ktorého už nebudete fungovať ani deň.

Matúš Šuňavec (Šaťo)

Cyklotúra „Po kokavskom chotári“

V prvú októbrovú nedeľu sa stretla štyridsiatka cyklistov z našej obce na cyklotúre Po kokavskom chotári. Slnéčné počasie prialo výhľadom pre malých aj veľkých cyklistov. Deti s rodičmi, deti z Detskej besiedky aj hasiči si spoločne pripravili opekané špekačky v bufete na Kokavskom moste a zahrali sa pripravené hry s tetou Ivetkou Tarageľovou.

Mužské zastúpenie poslaneckého zboru obce dozeralo na bezpečnosť účastníkov akcie na krátkej (Liptovská Kokava - bufet U Nadi) aj dlhšej trati, ktorá viedla z našej obce po jej okolí.

Redakčná rada

Z histórie kokavského futbalu

Vdnešnom úvode do futbalového diania kokavského futbalu chcem Vám pripomenúť roky keď sa naše futbalové družstvo prebojovalo po odmlke v rokoch 1958 – 1960, do futbalovej okresnej súťaže a môžem smelo povedať, že naše futbalové mužstvo, TJ Družstevník v okresných futbalových súťažiach patrilo medzi mužstvá v hornej polovici umiestnenia súťaže. Športový život v obci sa značne oživil, do súťaže bolo prihlásené dorastenecké aj žiacke mužstvo. Bolo vybudované nové futbalové ihrisko na Ivankovách, kde je aj dnes, tak, aby sa dali odohrávať futbalové stretnutia, o čom svedčí aj dobudovanie futbalovej tribúny v roku 1963, ktorej fotografiu pred ukončením aj dokladám. Tiež musím spomenúť, že ihrisko slúžilo aj základnej škole na športové účely žiakom – telocviku.

Roku 1961 naše I. mužstvo postúpilo z IV. triedy do III. triedy okresnej futbalovej súťaže okresu Liptovský Mikuláš, uvádzam to aj preto, že v uvedenej dobe bol aj okres Ružomberok.

Cez letné prestávky sme poriadali futbalové turnaje za účasti susedných obcí na oplátku sme sa aj my zúčastnili ich športových podujatí.

Spomeniem futbalový turnaj v Dovalove, kde sme skončili na II. mieste za domácim Dovalovom. Naše mužstvo hralo v zostave podľa priloženej fotografie.

Predsedom futbalového oddielu bol vtedy Vrbičan Eugen, ktorý okrem toho že hrával, aj vozil hráčov a fanúšikov na zápasy mimo obce.

Týmto chcem zdôrazniť a pripomenúť, že uvedeným obdobím sa začala nová éra kokavského futbalu.

• Tribúna pred dokončením v roku 1963

Futbalový turnaj v Dovalove

Zlava: Rúčka Ján, Strnisko Jaroslav, Malata Ján, Choma Ján, Vlasto Vlasto, Bartek Ján, Blahút Vladimír, Pozor Miloš, Oravec Dušan, Vrbičan Miloš – kapitán

Futbal

Vážení športoví priatelia,

Dovoľte my zhodnotiť a oboznámiť Vás o činnosti nášho FO počas tohto letného obdobia.

Tak ako v osobnom živote aj v športe sú obdobia kedy sa vám darí, ale aj časy kedy ste nie so sebou spokojný. Po úspechu v minulom súťažnom ročníku sme sa v tomto ocitli v úlohe favorita, ktorí sme však doposiaľ nezvládli. Naše účinkovanie je pre nás všetkých činovníkov okolo futbalu sklamaním. Dúfam, že sa z tejto krízy čím skôr dostaneme a vrátime sa do starých koľají. Herne nie sme oproti svojim súperom slabší, ale individuálne chyby a nezvládanie koncov zápasov nás pripravili o body, ktoré nám v tabuľke chýbajú. V jesennej časti náš tím opustili 4 hráči, ktorí sa vrátili do svojich materských oddielov hrať najnižšiu súťaž. Káder sme doplnili o našich odchovancov: Martin Ďuriš, Šimon Majstrák, Tomáš Taragel a Lukáš Žiška. Problém družstva však vidím v prístupe našich domácich hráčov, keď nie vždy je futbal pre nich prioritou. Sme dedinský klub, tak sa s tým musíme zmieriť, že nie vždy sa zídeme v optimálnej zostave. Osobné a pracovné povinnosti sa ukazujú prednejšie ako futbal. Šťastie a kvalita ktorú sme v minulej sezóne mali sa nám vzdialilo a je len na hráčoch, aby sa k nám čím najskôr vrátilo. Problém terajšej krízy vidím aj v zraneniach, ktoré sa nám minulú sezónu vyhýbali. Pred nami je ešte veľa zápasov a mi veríme, že sa vyhneme boju o záchranu a budeme hrať dôstojnú rolu v I. triede.

Okrem A mužstva hrajú svoju súťaž aj naše deti v súťaži U-15. Mňa ako trénera teší, že rodičia majú záujem aby ich deti športovali a boli súčasťou kolektívu kde sa majú naučiť nové veci. Keď sa na niečo podujali mali by v tom aj pokračovať a nevyberať si ľahšiu cestu „dnes áno a zajtra nie!“, je to len na vás rodičoch.

Okrem futbalu naše ihrisko prešlo prestavbou. Vybudovalo sa zavlažovanie za čo patrí poďakovanie firme Deltech - p. Vrbičanovi Pavlovi. Za bránami sa vybudovalo ohradenie na zachytávanie lôpt. Poďakovanie patrí RD L. Kokava, ktoré nám poskytlo rúry. Poďakovanie patrí aj tým, ktorí počas svojho voľna zveľaďovali náš areál: J. Pozor, M. Pozor, I. Šuňavec, M. Taragel, J. Bartoš, M. Porubän a T. Ambróz. Poďakovanie patrí aj ostatným ľuďom, ktorí nám pomáhali pri futbalových zápasoch: I. Porubänová, I. Blahút, J. Majzlík, M. Pelach a J. Porubän.

Nakoniec môjho príspevku chcem ešte poďakovať vám fanúšikom, ktorí ste nám verní a spolu dúfame, že sa čím skôr vráti pohoda do našich radov.

Libor Porubän

Kokavské aktuality vydáva obec Liptovská Kokava, Stará ul., č. 390, číslo tel.: 044/52 97 100. IČO: 00315389, ISSN 1339-2115. **Redakčná rada:** Ing. J. Porubän, E. Slivková, P. Vrbičan. Fotografie: MUDr. A. Porubän. /Stanovisko redakcie sa nemusí stotožňovať s obsahom a názormi uverejnených príspevkov. Vzhľadom k počítačovému spracovaniu Kokavských aktualít nezodpovedá redakcia za gramatickú úpravu dodaných príspevkov/. **Grafické spracovanie a tlač:** Graftic Color, Družstevná 5, 031 01 Liptovský Mikuláš, tel.: 0907 882 298. Vychádzajú každé tri mesiace. **Náklad:** 350 ks. EV 3369/09.